

Verslag culturele uitstap: zondag, 16 maart 2008

Zoals aangekondigd in ons tijdschrift en ook met mond aan mond reclame was het op

16 maart zover! Een dagje Limburg: meer bepaald naar Beringen en Genk. In Beringen was een bezoek aan het Vlaamse mijnmuseum gepland met aansluitend een rondleiding in de indrukwekkende mijnkathedraal, St.-Theodardus . Vandaar was het richting Genk om onze trip, hoe kan het ook anders, een Griekse toets te geven met o.a. een etentje in het Griekse restaurant RHODOS, een bezoek aan de Griekse winkel: NIKO'S en tot slot een afspraak met de Griekse gemeenschap. De belangstelling voor deze uitstap was zéér bevredigend: éénenveertig ingeschrevenen maar... één van onze verstrooide leden was niet komen opdagen...jammer Gert! Met een lichte vertraging vertrokken we dan goedgeluimd ondanks het minder goede weer. Maar de begeleidende Griekse muziek die de gelenheids DJ.?? liet spelen, deed ons dromen van zonniger oorden zoals een Grieks eilandje (of wat had je anders gedacht ?)

Stipt op tijd ondanks een kleine oriëntatiestoring, kwamen we in Beringen aan...samen met een begeleidende regenbui! De gidsen stonden ons al op te wachten want aangezien het aantal deelnemers werden we in twee groepen gesplitst. Genietend van een drankje, bekeken we een inleidende film. Deze toonde een gepensioneerde mijnwerker, gespeeld door een acteur met de stem van Nand Buyl, die met nostalgische blik mijmerde over het harde leven in de mijn maar ook over de hechte vriendschap en kameraadschap die diep onder de grond aanwezig waren. Ouderen onder ons zullen zeker ook genoten hebben van actualiteitsbeelden uit televisiejournals van lang vervlogen tijden.

De tocht door het museum met de gidsen was zéér verhelderend. Zo kon je het ontstaan van steenkool goed volgen: plantaardig materiaal dat door inkoling omgevormd wordt tot een zwarte brandbare stof. De inkoling kon tot stand komen door toenemende temperatuur en druk nadat het organisch materiaal van de lucht was afgesloten. Verder de ingenieuze systemen om de liften te bedienen zodat niet alleen de kompels maar ook de steenkool en zelfs paarden naar beneden en boven konden gebracht worden. Er is nog zoveel om over te schrijven en ik kan de thuisblijvers aanraden om ook eens een bezoek te brengen aan het museum!

Ondertussen stond de gids van de kathedraal ons al op te wachten...met zijn regenscherm in de hand. Een zéér indrukwekkend gebouw in baksteen opgetrokken met prachtige glasramen die alleen volledig tot hun recht komen als je binnenin het gebouw bent. Jammer dat de zon ontbrak anders zou het nog schitterender geweest zijn en...misschien ook warmer want het was er ontzettend koud! Een ideaal schuiloord in de zomer tijdens een hittegolf. Merkwaardig is ook dat de kathedraal gebouwd werd in volle oorlogstijd toen de mensen de buikriem moesten aanhalen. Een bewijs van de welstand (en vroomheid???) van de mijnuitbaters !? Verder viel

ook het gebruik van Carraramarmer en een prachtige icoon: de zwarte Madonna van Czestochowa in Polen.

Ondertussen begonnen de magen te protesteren en hunkerden velen onder ons naar een ouzo en aanverwanten. In restaurant Rhodos waren de tafels al wel gedekt. We waren wat over tijd maar Ludo had meerdere malen getelefoneerd om ons later komen te melden wat door de charmante gastvrouw: "Chrisanti" erg werd geapprecieerd! Door het aantal hongerige magen die moesten gevuld worden, duurde het even voordat aan de eisen werd voldaan, wat enig gemor opleverde.

Toen eindelijk de riante schotels vis of vlees arriveerden, hoorden we hier en daar kreetjes van culinaire verrukking. Het mag gezegd worden, de schotels waren méér dan behoorlijk, zeker voor de prijs van € 10,50.

Dan werd het hoogtijd om ons naar Niko's winkel te begeven waar we werden ontvangen met proevertjes en drank...met de bedoeling om te kopen! Dat deden we dan ook! Niko heeft een enorme keuze aan Griekse producten en voor de afwezigen (nog eens) kan ik aanraden eens een bezoek te brengen. Overladen met dozen koopwaar trokken we naar de autobus die ons iets verderop naar het huis van de Griekse gemeenschap bracht.

Het programma in het Griekse huis is spijtig genoeg niet verlopen zoals voorzien en dit om diverse redenen. Vooreerst was de voorzitter: Thomas Christogotsis wegens beroepsverplichtingen niet aanwezig. Andonis Roumeliotis was dan weer door familiale omstandigheden weerhouden. Het ergste was wel het tragische overlijden van de zoon van een lid van de dansgroep "Zorbades" waarbij we ons oprecht medeleven betuigden. Ondanks het negatieve en treurige nieuws, zat de sfeer er toch goed in. Er was een muziekgroepje aanwezig en de kinderafdeling van de dansgroep. Ludo had voor een kleine attentie gezorgd na hun optreden en dat werd duidelijk gewaardeerd. Bij het dansen kregen ze dadelijk het gezelschap van Monadiko (en aanhangsels) zodat het toch nog een leuke avond werd met veel dans en muziek. De bewonderende blikken van de aanwezige Grieken waren niet mis te verstaan! Iets vroeger dan voorzien, door de aangehaalde feiten, zijn we dan na wat wederzijdse dankwoorden, uitwisselen van e-mailadressen voor latere afspraken en overhandigen van Antwerpse handjes, moe en tevreden naar huis gekeerd.

In de bus was het wel iets rustiger dan bij de heenreis! Volgens opgevangen berichten van medereizigers mogen we besluiten dat ondanks de onvoorziene schoonheidsfoutjes, het een geslaagde dag mag genoemd worden.

Leo Borghgraef